

Sygn. akt I CSK 4309/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z powództwa W. R.

przeciwko G. W.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt VI ACa 107/21,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę po 5 400 zł
(pięć tysięcy czterysta) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 września 2021 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację powoda W. R. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 21 grudnia 2020 r. w sprawie przeciwko G. W. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji w całości oraz domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi pozwany wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, które ujęto w formie pytań:

- „Jak powinien być stosowany art. 900 k.c. w zw. z art. 899 § 3 k.c. w przypadku, kiedy darczyńca złożył oświadczenie o odwołaniu darowizny i wystąpił z powództwem o zobowiązanie obdarowanego do złożenia oświadczenia woli w przedmiocie przeniesienia własności na rzecz darczyńcy, a następnie w toku

procesu darczyńca zaczął powoływać dalsze okoliczności, komplementarne względem powodów wskazanych w pierwszym oświadczeniu o odwołaniu darowizny, ale mogące także stanowić samodzielną podstawę do odwołania darowizny; czy w przypadku wniesienia pozwu i powoływania się na dalsze okoliczności w toku procesu darczyńca może wskazywać na przejawy niewdzięczności w sposób nieograniczony, czy też w przypadku każdego zachowania wyczerpującego znamiona rażącej niewdzięczności należy złożyć odrębne oświadczenie o odwołaniu darowizny i zbadać, czy zachowanie zostało ujawnione w toku procesu w ciągu roku od jego wystąpienia”,

- Jakie jest „znaczenie stopnia pokrewieństwa pomiędzy darczyńcą a obdarowanym przy ocenie przesłanki rażącej niewdzięczności z art. 898 § 1 k.c.”.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, niepubl., z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, niepubl.; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, niepubl., z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z 26 września 2005 r., II PK 98/05, niepubl., z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18, niepubl.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych kryteriów. Przedstawione zagadnienia mają charakter kazuistyczny i są ściśle osadzone w stanie faktycznym sprawy. Argumentacja wniosku zmierza do zakwestionowania oceny dowodów i ustaleń faktycznych dokonanych w toku instancji, co nie może odnieść skutku w postępowaniu kasacyjnym ze względu na treść art. 398¹³ § 2 w zw. z art. 398³ § 3 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., z uwzględnieniem § 2

pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

l.n
a!